C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1a-644/2024 Judecătoria Soroca, sediul Central
1-24084259-03-1a-16122024 Judecător: Ghenadie Mîțu

D E C I Z I E
În Numele Legii

21 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președinte de ședință, judecător Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Arseni Ecaterina
Grefier Iana Frasina
Cu participarea:
Procurorului Valentina Gavdiuc
Avocatului Diana Sanduleac
Inculpatului Vladimir Eftodii

a judecat, în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul avocatei Angela Cebotari în interesele inculpatului Vladimir Eftodii declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 15 noiembrie 2024***, în cauza penală privind condamnarea lui:

Eftodii Vladimir *****, a.n. *****, c/p *****, domiciliat în raionul *****, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, neangajat în cîmpul muncii, anterior judecat, cu antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod Penal,

Termenul de examinare a cauzei:

În instanța de fond: 30.07.2024-15.11.2024;

În instanța de recurs: 04.02.2026-21.04.2026.

Procedura de citare legală executată.

La 16 decembrie 2024, prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu judecătorului Oxana Mironov ce face parte din completul de judecători, Ion Talpa (președintele completului) și Ecaterina Arseni.

Prin încheierea Președintelui Curți de Apel Nord din 03 februarie 2026, s-a dispus redistribuirea prin intermediul PIGD, cu respectarea principiului distribuirii aleatorii, apelul avocatei Angela Cebotari în interesele inculpatului Vladimir Eftodii declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 15 noiembrie 2024 adoptată în limitele cauzei penale de învinuire a lui Vladimir Eftodii în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, unui alt complet de judecată din cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Nord sau judecătorilor supleanți.

La 04 februarie 2026, prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu judecătorului Cristina Prisacari ce face parte din completul de judecători, Ion Talpa (președintele completului) și Ecaterina Arseni.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelului Colegiul penal,

CONSTATĂ:

Soluția și argumentele instanței de fond

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 15 noiembrie 2024, Vladimir Eftodii a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 18 (optsprezece) ani în penitenciar de tip închis.

S-a inclus în termenul de executare a pedepsei perioada de la 29.05.2024 ora 23:58 min., din momentul reținerii şi aplicării măsurii preventive arestul preventiv, până la 15.11.2024.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din 15 noiembrie 2024.

Măsura preventivă, arestul preventiv aplicat lui Eftodii Vladimir s-a menținut pînă la definitivarea sentinţei.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delicte.

S-a încasat de la inculpatul Eftodii Vladimir cheltuielile judiciare în sumă de - 15686 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

S-a admis acțiunea civilă înaintată şi s-a încasat de la Eftodii Vladimir în folosul succesorului victimei Grosu Ana, suma de 500 000 (*cinci sute mii*) lei.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Vladimir Eftodii la 29.05.2024 în jurul orelor 23:20, aflându-se în preajma gospodăriei sale amplasată în satul *****, în rezultatul unei certi avute cu cet. Grosu Andrei, a.n. *****, urmărind scopul de a-l lipsi de viaţă pe acesta şi dorind survenirea acestei urmări, avînd la sine un cuțit de bucătărie, cu o deosebită cruzime i-a aplicat cu cuțitul dat lui Grosu Andrei lovituri intense şi penetrante în regiunea gâtului,

toracelui stâng, abdomenului și în regiunea mânii stângi, în rezultatul cărui fapt, ultimul a decedat pe loc.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202429C0040 din 02.07.2024, s-a constatat că, moartea cet. Grosu Andrei, *****, a survenit cu aproximativ 10 ore până la examinarea medico-legală a cadavrului (30.05.2024 ora 09.00min) în rezultatul șocului hemoragic (prezența petelor Minakov sub endocard, anemia generalizată a organelor interne) dezvoltat de hemoragia externă şi internă ca urmare a plăgii înțepat-tăiate a toracelui, penetrantă în cavitatea pleurală stângă cu lezarea țesuturilor moi la nivelul plăgii, pleurei parietale, pericardului, cordului, confirmat prin expertiza histologică și examinarea medico-legală a cadavrului. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: Leziuni înţepat-tăiate penetrante a toracelui: plagă înţepat-tăiată a toracelui, penetrantă în cavitatea pleurală stângă cu orificiu de intrare de 2,3x1,2cm, cu marginile regulate, colțul superior este ascuțit, cel inferior mai rotunjit, lungimea canalului de 12cm, cu lezarea țesuturilor moi la nivelul plăgii, pleurei parietale, pericardului, cordului, hemoragie externă şi internă (hemotorax dreapta - 300ml şi stânga 1200ml sânge fluid şi chiaguri), care au fost produse cu puțin timp înainte de deces (nu mai mult de 30min) cu un obiect înţepător-tăietor (posibil cuțit), are legătură cauzală directă cu decesul şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă a integrității corporale sau a sănătății; Leziuni înțepat-tăiate penetrante a gâtului: plagă înțepat-tăiată a gâtului penetrantă în gât cu orificiu de intrare de 3,3x1,3cm, cu marginile regulate, colțul superior ascuțit, cel inferior mai rotunjit, lungimea canalului de 6cm, cu lezarea țesuturilor moi la nivelul plăgii, transfixiant traheea, care au fost produse cu puțin timp înainte de deces (nu mai mult de 30min) cu un obiect înţepător-tăietor (posibil cuțit), este periculoasă pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă a integrității corporale sau a sănătății; Leziuni înțepate-tăiate a abdomenului și mânii stângi: plăgi înțepate-tăiate oarbe, superficiale a abdomenului și mânii stângi cu lezarea țesuturilor moi, care au fost produse cu puțin timp înainte de deces (nu mai mult de 30min) cu un obiect înţepător-tăietor (posibil cuțit), condiționează o dereglare de sănătate de scurtă durată şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară a integrității corporale sau a sănătății; Plăgi punctiforme superficiale pe torace stânga și abdomen, excoriații pe gât dreapta și torace stânga care s-au produs prin acțiunea traumatică a unui obiect cu suprafață limitată și se califică ca vătămare corporală neânsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Leziunile corporale depistate s-au produs prin intermediul unui obiect înțepător-tăietor (cuțit) cu lățimea lamei nu mai mare de 3,3cm, și lungimea nu mai scurtă de 12cm. Leziunile corporale depistate sunt vitale, s-au produs cu câteva minute până la deces (până la 30min) prin intermediul unui singur obiect înțepător-tăietor (cuțit).

Prin acțiunile sale Vladimir Eftodii a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.145 alin. (2) lit. j) Cod Penal – *omorul unei persoane săvârşit cu deosebită cruzime.*

Solicitările apelantului:

Sentinţa de condamnare a fost atacată cu apel de avocatul Angela Cebotari în interesele inculpatului Vladimir Eftodii prin ce a solicitat admiterea apelului cu casarea sentinţei Judecătoriei Soroca, sediul Central din 15 noiembrie 2024, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Vladimir Eftodii să fie achitat în comiterea infracțiunii imputate la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

În motivarea apelului, avocatul Angela Cebotari a declarat faptul că probele administrate la fază de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată nu au dovedit cu vehemență că nume inculpatul i-a aplicat victimei Grosu Andrei lovituri cu cuțitul.

Argumentele părților:

În fața instanței de apel avocatul Diana Sanduleac a susținut apelul formulat în interesele inculpatului Vladimir Eftodii, considerând astfel a fi necesar de a fi admis din alte motive decât cele invocate în condițiile în care la momentul dat inculpatul își recunoaște vina și îi pare rău de cele comise, are la întreținere 3 copii minori, mama sa care este la o vârstă înaintată și este bolnavă, fapt pentru ce consideră oportun stabilirea acestuia a unei pedepse mai blânde. Referitor la acțiunea civilă, susține că nu are posibilitatea de a o compensa în surse bănești.

În fața instanței de apel inculpatul Vladimir Eftodii a declarat faptul că recunoaște vina în cele comise și consideră oportun de a-i fi micșorat termenul de detenție.

În fața instanței de apel, procurorul Valentina Gavdiuc a solicitat respingerea apelului ca fiind nefondat cu menținerea soluției primei instanțe fără modificări, or pedeapsa sub formă de închisoare aplicată este corectă ținând cont de gravitatea faptei penale comise, anterior a fost în conflict cu legea penală, astfel aceste împrejurări permit a menține soluția de condamnare în cuantumul stabilit de instanța de fond.

În fața instanței de apel succesorul părții vătămate Grosu Ana nu s-a prezentat iar pe acest fundal cea din urmă la 27 februarie 2026 a informat Colegiul penal privind posibilitatea examinării cauzei în lipsa sa, astfel ținând cont de aceste împrejurări instanța de apel a considerat oportună derularea cauzei în lipsa acesteia.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont de opiniile participanților la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite apelul declarat împotriva sentinței Judecătoriei

Soroca, sediul Central din 15 noiembrie 2024 din alte motive decît cele invocate, din următoarele considerente:

Colegiul îşi întemeiază soluţia adoptată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală conform căruia, instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *admite apelul, casînd sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art .409 alin. (2) şi pronunţă o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă.*

În raport cu limitele investirii instanței de apel, Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în limitele motivelor invocate în apel, precum și ale celor invocate în cadrul dezbaterilor judiciare.

În speță, Colegiul constată că, deși prin cererea de apel inițială s-a invocat nevinovăția inculpatului, în cadrul ședinței instanței de apel apărătorul, precum și inculpatul însuși, au concretizat pretențiile formulate, limitând critica exclusiv la individualizarea pedepsei, cu solicitarea aplicării unei sancțiuni mai blânde, recunoscând totodată vinovăția în comiterea faptei imputate.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal reține că latura ce ține de stabilirea vinovăției inculpatului și de încadrarea juridică a faptelor nu mai constituie obiect al controlului judiciar în prezenta cale de atac, întrucât nu este contestată în mod efectiv de partea apărării.

Prin urmare, ținând cont de principiul disponibilității în exercitarea căilor de atac, precum și de limitele devoluțiunii apelului, instanța de apel nu va proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate în cauză și nici nu se va expune asupra temeiniciei învinuirii aduse inculpatului, urmând a examina cauza exclusiv sub aspectul individualizării și proporționalității pedepsei aplicate.

Această abordare este conformă atât dispozițiilor procesual-penale incidente, cât și jurisprudenței constante, potrivit căreia instanța de apel nu este ținută să reexamineze în integralitate cauza în lipsa unor critici concrete asupra anumitor aspecte ale hotărârii atacate, ci doar în limitele în care aceasta a fost efectiv învestită.

Drept urmare, constatând temeinicia concluziei judiciare referitor la fapta reținută în acțiunile lui Vladimir Eftodii cu încadrarea lor juridică corectă în aspectul legii penale, precum și ținând cont de limita și concretizările operate în ordine de apel de către subiectul activ al infracțiunii care a pledat *doar asupra aplicării unei pedepse mai blânde*, Colegiul reține inoportunitatea expunerii asupra bazei probatorii, ce n-a fost pusă la îndoială și nu s-a solicitat pentru cercetare suplimentară de către părți în instanța de apel.

În ceea ce privește critica formulată de partea apărării sub aspectul individualizării pedepsei, Colegiul penal o apreciază ca fiind neîntemeiată.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa constituie o măsură de constrângere statală aplicată în scopul restabilirii echității sociale, corectării și reeducării condamnatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

Conform art. 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, precum și de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului.

Din analiza sentinței contestate rezultă că instanța de fond a respectat aceste exigențe legale, procedând la o individualizare judicioasă a pedepsei aplicate inculpatului. Astfel, prima instanță a avut în vedere caracterul excepțional de grav al infracțiunii comise, modul și circumstanțele concrete de săvârșire a faptei, urmările produse, precum și intensitatea acțiunilor violente exercitate asupra victimei.

De asemenea, în procesul de individualizare a pedepsei au fost luate în considerare datele ce caracterizează personalitatea inculpatului, inclusiv faptul că acesta anterior a fost în conflict cu legea penală, nu s-a încadrat pe calea corectării, precum și circumstanța agravantă reținută în cauză.

Totodată, instanța de fond nu a identificat circumstanțe atenuante în sensul art. 76 Cod penal.

Colegiul penal reține că pedeapsa stabilită – închisoare pe un termen de 18 ani – se încadrează în limitele sancțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal și reflectă un just echilibru între gravitatea deosebită a faptei și necesitatea realizării scopurilor pedepsei penale.

Or, în raport cu natura și pericolul social sporit al infracțiunii săvârșite, aplicarea unei pedepse mai blânde nu ar fi de natură să asigure atingerea scopului preventiv-educativ al sancțiunii penale.

Argumentele invocate de partea apărării, referitoare la situația familială a inculpatului, inclusiv existența persoanelor aflate la întreținere, nu pot fi reținute ca temei pentru reducerea pedepsei, în condițiile în care acestea nu sunt de natură să diminueze gravitatea faptei comise și nici pericolul social al acesteia, neputând prevala asupra necesității protejării valorilor fundamentale ocrotite de legea penală.

În consecință, Colegiul penal constată că pedeapsa aplicată inculpatului este legală, temeinică și echitabil individualizată, neexistând temeiuri pentru intervenția instanței de apel în sensul reducerii acesteia.

Prin urmare, apelul declarat în latura individualizării pedepsei urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond în această parte fără modificări.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, Colegiul penal constată necesitatea intervenirii asupra sentinței instanței de fond, prin casarea acesteia în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, din următoarele considerente.

Potrivit art. 225 Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal se efectuează de către instanța competentă să soluționeze cauza penală, iar conform art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, odată cu pronunțarea sentinței de condamnare, instanța este obligată să soluționeze acțiunea civilă, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și întinderea prejudiciului solicitat.

În speță, Colegiul penal reține că instanța de fond, deși a admis acțiunea civilă și a dispus încasarea sumei de 500 000 lei din contul inculpatului în beneficiul succesorului părții vătămate, nu a indicat în mod clar natura prejudiciului acordat (material sau moral) și nici nu a expus o motivare corespunzătoare cu privire la criteriile de determinare a cuantumului despăgubirilor. Or, o asemenea omisiune afectează caracterul clar, previzibil și executoriu al hotărârii judecătorești, precum și dreptul părților la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Din materialele cauzei rezultă însă, în mod neechivoc, că succesorul părții vătămate Grosu Ana a formulat pretenții civile în cuantum de 500 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pretenții ulterior concretizate în fața instanței de fond, fiind întemeiate pe suferințele psihice cauzate prin decesul violent al fiului său, Grosu Andrei.

În conformitate cu art. 1998 alin. (1) Cod civil, persoana care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită săvârșită cu vinovăție este obligată să-l repare, iar potrivit art. 2036 alin. (1) și (2) Cod civil, prejudiciul moral poate fi reparat prin acordarea unei compensații bănești. De asemenea, art. 2037 Cod civil prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție al autorului și de măsura în care această compensație poate oferi o satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Raportând aceste prevederi legale la circumstanțele concrete ale cauzei, Colegiul penal reține că prejudiciul moral suferit de succesorul părții vătămate este unul de o intensitate deosebită, determinat de pierderea violentă a unei persoane apropiate – fiul acesteia – în urma unei infracțiuni de o gravitate excepțională, săvârșită cu deosebită cruzime. Este incontestabil că o asemenea faptă generează suferințe psihice profunde, afectând în mod ireversibil viața personală și familială a persoanei vătămate.

Totodată, între fapta ilicită săvârșită de inculpat și prejudiciul moral invocat există o legătură de cauzalitate directă, iar vinovăția acestuia a fost stabilită cu certitudine prin hotărârea de condamnare, astfel încât sunt întrunite toate condițiile răspunderii civile delictuale.

La determinarea cuantumului despăgubirilor, Colegiul penal va avea în vedere principiul echității, care impune acordarea unei compensații rezonabile și proporționale cu gravitatea prejudiciului suferit, fără a conduce la o îmbogățire fără just temei, dar nici la o minimizare a suferințelor cauzate. În acest sens, suma de 500 000 lei solicitată de succesorul părții vătămate apare ca fiind una justificată și proporțională, ținând cont de gravitatea excepțională a faptei, de consecințele ireversibile produse și de intensitatea suferințelor psihice cauzate.

În același timp, Colegiul penal reține că intervenția instanței de apel în această parte nu conduce la agravarea situației inculpatului, în sensul jurisprudenței constante, întrucât nu se dispune majorarea cuantumului despăgubirilor, ci doar clarificarea naturii juridice a acestora și fundamentarea corespunzătoare a soluției adoptate.

În consecință, Colegiul penal consideră că se impune casarea parțială a sentinței instanței de fond în latura acțiunii civile și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să fie admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea de la inculpatul Vladimir Eftodii în beneficiul succesorului părții vătămate Grosu Ana a sumei de 500 000 (cinci sute mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

Finalmente, Colegiul penal concluzionează asupra temeiniciei soluției primei instanțe în latura încasării în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 15 686 lei, or, aceasta a fost suportată pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară și cade sub incidența prevederilor art. 227 și art. 229 Cod de procedură penală și care urmează a fi puse în sarcina inculpatului, având în vedere că la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz a expertizelor judiciare.

În subsidiar, Colegiul penal consideră că soluția instanței de fond prin care a fost soluționată soarta corpurilor delicte este conformă prevederilor art. 397 pct. 3) în coroborare cu art.162 alin. (1) Cod de procedură penală, urmând a fi menținută fără modificări.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite apelul avocatului Angela Cebotari în interesele inculpatului Vladimir Eftodii declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 15 noiembrie 2024, în cauza lui Vladimir Eftodii din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a sentinței în cauză în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra, în rest, dispozițiile sentinței în latura recunoașterii vinovăției inculpatului,

pedepsei stabilite, recuperării cheltuielilor judiciare și soluționării corpurilor delicte se vor menține fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Apelul avocatului Angela Cebotari în interesele inculpatului Vladimir Eftodii declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 15 noiembrie 2024*** în cauza lui **Vladimir Eftodii** se admite din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a sentinței în cauză în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se încasează din contul inculpatului Vladimir Eftodii în beneficiul succesorului părții vătămate Grosu Ana suma de bani în mărime de 500 000 (cinci sute mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, dispozițiile sentinței instanței de fond, se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei motivate pronunțat în ședință de judecată publică, la data de 21 aprilie 2026.

Președinte de ședință,
judecător judecător judecător